

Sygn. akt III CO 29/19

## POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa E. M.

przeciwko Gminie Miejskiej K.

przy uczestnictwie interwenienta ubocznego po stronie pozwanej Skarbu Państwa -  
Komendanta Miejskiego Policji w K.

o ustalenie wstąpienia w stosunek najmu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 maja 2019 r.,

skargi powoda o wznowienie postępowania,

**odrzuca skargę.**

## UZASADNIENIE

Powód E. M. pozwem skierowanym przeciwko Gminie Miejskiej K. wniósł o ustalenie, że wstąpił w stosunek najmu lokalu nr [...], położonego w K. przy ul. K. [...] po zmarłym najemcy - ojcu W. M.. Pozwana podniosła zarzut niedopuszczalności drogi sądowej w związku z tym, że lokal pozostaje w dyspozycji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Postanowieniem z dnia 10 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w K. oddalił wniosek w przedmiocie odrzucenia pozwu. Sąd Okręgowy w K., po rozpoznaniu zażalenia pozwanej, reformatoryjnym postanowieniem z dnia 7 lipca 2016 r. odrzucił pozew wskazując, że spór podlega rozpoznaniu w postępowaniu administracyjnym (art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c.). Powód złożył skargę kasacyjną od powyższego postanowienia, która z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia wynoszącą 7 272 zł, została odrzucona postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 2 stycznia 2017 r. jako niedopuszczalna. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2017 r. oddalił zażalenie powoda na wskazane postanowienie (sygn. akt III CZ 13/17).

Powód wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2017 r. wskazując jako podstawę ujawnienie nowych okoliczności po zakończeniu postępowania, mających wpływ na jej wynik, polegających na zapoznaniu się z poglądami orzecznictwa wskazującymi, że na tym etapie postępowania „majątkowy charakter prawa najmu ma wyłącznie charakter abstrakcyjny” i będzie można go przyjąć „dopiero, gdy strony będą dysponowały wyrokiem stwierdzającym istnienie najmu”. Podniósł, że z tej przyczyny ograniczenia dopuszczalności skargi kasacyjnej dotyczące wartości przedmiotu zaskarżenia nie powinny mieć zastosowania w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył:

Zgodnie z art. 399 k.p.c. skarga o wznowienie postępowania przysługuje od prawomocnych orzeczeń o charakterze merytorycznym, a więc takich, które rozstrzygają o przedmiocie (istocie sprawy) postępowania, w którym skarga

jest dopuszczalna. W postępowaniu procesowym walor taki ma orzeczenie zapadłe w formie wyroku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 1973 r., I CZ 152/72, OSNCP 1973, nr 7–8, poz. 143, postanowienie składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 1993 r., III AZP 18/93, OSNCP 1994, nr 6, poz. 122, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZP 51/06, OSNC 2007, nr 5, poz. 71). Skarga o wznowienie postępowania nie przysługuje od prawomocnych orzeczeń kończących postępowanie w sprawie w sposób formalny, tj. poprzez odrzucenie pozwu, umorzenie postępowania, odrzucenie apelacji, odrzucenie odwołania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 lipca 1980 r., I CZ 82/80, z dnia 28 listopada 2007 r., V CZ 102/07, z dnia 21 lipca 2009 r., II PO 2/09, z dnia 18 kwietnia 2011 r., z dnia 20 kwietnia 2011 r., I CZ 23/11, z dnia 10 października 2014 r., III CZ 37/14, z dnia 26 stycznia 2018 r., II CZ 99/17). Wyjątek od tej zasady, wskazany w art. 399 § 2 k.p.c., dotyczy podstawy wznowieniowej określonej w art. 401<sup>1</sup> k.p.c., tj. postępowania zakończonego orzeczeniem wydanym na podstawie przepisu, który Trybunał Konstytucyjny uznał za niezgodny z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą. W tych wypadkach postępowanie może być wznowione również w razie zakończenia go postanowieniem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2007 r., I CO 8/07 i z dnia 6 listopada 2008 r., II CO 17/08, OSNC-ZD 2009, nr A, poz. 32).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy na podstawie art. 410 § 1 w zw. z art. 412 § 4 k.p.c. odrzucił skargę jako niedopuszczalną.

aw

jw